8 Απριλίου 2014

Η διαφορά της Θεϊκής από τις ανθρώπινες αγάπες

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη

(Απομαγνητοφωνημένο απόσπασμα από ομιλία του Ιερομονάχου Σάββα Αγιορείτη)

«Θα δείτε το έλεος του Θεού και θα γνωρίσετε τον ουράνιο δημιουργό. Και η ψυχή σας δεν θα γνωρίσει κορεσμό στην αγάπη».

Οι ανθρώπινες αγάπες και οι έρωτες έχουνε κορεσμό. Κάποια στιγμή όσοι είχαν πιαστεί στα δίχτυα των ομολογούνε: «βαρέθηκα». Επίσης φοβούνται κάπως οι άνθρωποι και λένε: «Θα παντρευτώ και θα περάσω τόσα χρόνια συνέχεια με τον ίδιο άνθρωπο;(!) Δεν θα βαρεθώ;».

Ως επακόλουθο αυτού λένε: «Να παντρευτούμε πιο μεγάλοι (σε πιο προχωρημένη ηλικία) για να μην βαρεθούμε» και...κάτι τέτοιες θεωρίες. Αλλά αυτά είναι, θα λέγαμε, γελοία, ανόητα πράγματα.

-Γιατί;

-Διότι οι άνθρωποι που τα λένε αυτά δεν γνωρίζουν τον σκοπό του γάμου. Δεν έχουν καταλάβει ότι αυτή η αρχική σαρκική αγάπη, η ακόμη και η ψυχική αγάπη, που τους ένωσε, (αυτό, που λέμε έρωτας), πρέπει μέσα στο γάμο να μεταστραφεί, να υπερβαθεί και να γίνει πνευματική αγάπη. Οπότε μετά η ένωση είναι αιώνια, είναι αδιάσπαστη, διότι είναι Αγιοπνευματική ένωση-αγάπη.

Τότε δεν βαριέσαι ποτέ πλέον τον άλλον διότι αισθάνεσαι ότι ο άλλος είναι εικόνα του Θεού και είναι ένα μαζί σου. Σε συνδέει με τον άλλον όχι η σάρκα, ούτε η ψυχή,

ούτε τα κοινά σημεία του χαρακτήρα. Σε συνδέει το Άγιο Πνεύμα και ο σύνδεσμος του Αγίου Πνεύματος είναι αδιάλυτος, αδιάλειπτος, ακατάλυτος και αιώνιος.

Να λοιπόν τι πρέπει να προσπαθούν οι άνθρωποι, που θέλουν να συνδεθούν μεταξύ τους: να αποκτήσουν το Άγιο Πνεύμα, το Οποίο θα τους ενώσει για πάντα. Η εν Αγίω Πνεύματι αγάπη πλέον δεν κουράζει, ούτε κορέννυται, ούτε την βαριέται κανείς. Ενώ τις ηδονές τις σαρκικές έρχεται κάποια στιγμή που οι άνθρωποι τις βαριούνται.

Για αυτό και οι φιλήδονοι άνθρωποι, που είναι παραδομένοι στις σαρκικές ηδονές, θέλουν συνεχώς να αλλάζουνε τρόπο ικανοποίησης του πάθους της φιληδονίας τους. Προχωρούν σε διαστροφές, σε πολύ άσχημα πράγματα και πάλι ποτέ δεν είναι ικανοποιημένοι.

Αυτό είναι ακριβώς το στοιχείο το διακριτικό, το χαρακτηριστικό της σαρκικής ηδονής: φέρνει κόρο, την βαριέται ο άνθρωπος και συνάμα νιώθει άδειος. Η ψυχή του ανθρώπου έχει ένα άπειρο βάθος, έχει την εικόνα του Θεού . Γι’ αυτό και αναζητάει το απόλυτο, αναζητάει τον Θεό. Δεν μπορεί να γεμίσει με φτηνά, πρόσκαιρα, σαρκικά, γήινα πράγματα. Γεμίζει μόνον με τον άπειρο Θεό.

Το Άγιο Πνεύμα μας διδάσκει τι είναι η αγάπη

«Κανένας δεν γνωρίζει από μόνος του ΤΙ είναι η αγάπη του Θεού, αν δεν τον διδάξει το Άγιο Πνεύμα» Να τώρα τόση ώρα μιλάμε για τον Θεό, για την αγάπη που μας έχει ο Θεός…Την καταλάβαμε; Δεν την καταλάβαμε. Δεν μπορούμε να την καταλάβουμε εγκεφαλικά.

Κάποια στοιχεία λέμε… την περιγράφουμε κάπως, αλλά για να την καταλάβουμε, να την ζήσουμε, να την νοιώσουμε, θα πρέπει να μας την διδάξει το Άγιο Πνεύμα. Και την διδάσκει το Άγιο Πνεύμα σ’ αυτούς τους ανθρώπους, που θέλουνε να ακούσουνε την διδαχή του. Σ’ αυτούς που, όπως είπαμε, μετανοούνε, που προσεύχονται, που μελετούν τον Λόγο του Θεού, που εκκλησιάζονται.

«Στην Εκκλησία μας όμως η αγάπη του Θεού είναι γνωστή με το Άγιο Πνεύμα. Γι’ αυτό μιλάμε για αυτήν»

Πιστεύω ότι όλοι μας εδώ, που προσπαθούμε κάπως να ζήσουμε πνευματικά, με την βοήθεια του πνευματικού μας οδηγού, έχουμε αισθανθεί κάποιες φορές την μεγάλη αγάπη του Θεού.

Είτε σε κάποια ώρα της Θείας λειτουργίας, είτε σε κάποια ώρα, που κάναμε καλή προσευχή -σωστή προσευχή- είτε σε κάποια ώρα που μελετούσαμε τον λόγο του

Θεού, αισθανθήκαμε την πνοή του Αγίου Πνεύματος. Κάπως διαφορετικά άγγιξαν την ψυχή μας αυτά, που διαβάσαμε η ακούσαμε εκείνη την στιγμή

Πηγή: orthodoxigynaika.blogspot.gr